

Jan Patočka (1907-1997)

- * Jan Patočka a jeho fenomenologická filosofie;
- * Navázání na Husserlovu problematiku přirozeného světa;
- * Problém existence a jeho důležitost pro ontologické rozumění výchově;
- * Tři životní pohyby: zakotvení, práce a boj, průlom;
- * Problém celku a „celkování“ jako problém svobody;
- * Výchova jako výchova ke svobodě, kterou nelze zpředmětnit a pochopit jako jsoouco;
- * „Filosofie výchovy“
- * Charta 77
- * Patočka: „Aby se lidstvo rozvíjelo ve shodě s možnostmi technického, instrumentálního rozumu, aby pokrok vědění a dovednosti byl možný, musí být přesvědčeno o bezpodmínečnosti zásad v tomto smyslu „posvátných“, pro všechny vždy závazných a schopných vymezovat účely. Jinými slovy: je třeba něčeho zásadně ne-technického, ne pouze zprostředkovaného, je třeba morálky nikoli úskočné a příležitostné, nýbrž *naprosté*. To znamená: záchranu v *těchto věcech* nelze čekat od státu, od společnosti výrobní, od mocí a sil.“